Bazı âlimlere göre; kişinin organları üzerindeki intifa hakkı ölümle sona ermekte, organ alımı için ölünün bedenine yapılan müdahale kul hakkını değil Allah hakkını ihlal etmektedir. Dolayısıyla bu konuda vasiyet geçerli değildir. Ancak bu gruptaki fakihlerin bir kısmı, canlı bir insanın içinde bulunduğu zaruret hâlinin bu yasağı ortadan kaldıracağı kanaatindedir.

İslam dini cinsi, milliyeti, rengi, dini, konumu ne olursa olsun her insana insan olarak bakmış ve eşit bir yaşama hakkı tanımıştır. İslam tedaviye önem vermiş, her insana tedavi olmada eşit haklar tanımış, bir insana hayat vermeyi bütün insanlığa hayat verme mesabesinde görmüştür.

3.2.Ötenazi

Yaşama hakkı temel insan haklarından birisidir. Bu hakkın elde edilmesinde kişinin bir katkısı yoktur. Canı veren de alacak olan da Allah'tır.

TEMEL AYET

Allah Teâlâ buyuruyor ki: "Şüphesiz hayat veren de öldüren de biziz."

(el-Hicr suresi. 23. Kâf suresi, 43. ayetler.)

Yüce dinimiz insan hayatına büyük bir değer vermiş ona son verilmesini yasaklamış, gerek başkasını öldürmeyi, gerekse kişinin kendi canına kıyması demek olan intiharı büyük günahlardan saymıştır. **"Kendi kendinizi öldürmeyin."**[3] ayeti intihar etmenin yasak olduğunu açıkça ifade ettiği gibi; **"Kendi elinizle kendinizi tehlikeye atmayın."**[4] ayeti de kişinin kendi ölümüne sebep olacak davranışlar içinde bulunmasını yasaklamaktadır. Kişinin, Allah'ın bir emaneti olan kendi canı üzerinde tasarrufta bulunma, bu hakkını ortadan kaldırma ve canına kıyma yetkisi yoktur. Üstelik insanın kendi canına kıyması affedilemeyecek ölçüde büyük bir suç ve günah olarak kabul edilmiştir. Büyük acı ve ıstıraplar içerisinde kıvranan insanlar için bile intihar meşru bir yol kabul edilmemiştir.

Ötenazi; "güzel ölüm, kolay ölüm, rahat ölüm" anlamlarına gelmekte olup, ölümcül bir hastalığa yakalanan ve iyileşme imkânı kalmayan bir kimsenin hayatını, kendisinin veya kanuni temsilcilerinin isteği üzerine, acı vermeyen bir metotla sona erdirmektir. Ötenazi iki kısma ayrılır.

Aktif ötenazi: İyileşmesi tıbben imkânsız görülen hastanın acı ve ıstırabını dindirmek maksadıyla hayatını kısaltacak ya da hayatına son verecek ilaçların, kendisinin veya kanuni temsilcisinin isteği üzerine bir hekim aracılığıyla bilerek kullanılmasına denir.

Kişinin kendi canına kıyma hakkı yoktur. Bir insanın canına kıyması şöyle dursun, Allah'tan ölüm istemesi bile hoş karşılanmamıştır. Hz. Peygamber şöyle buyurmuştur. *"Hiç biriniz ölümü temenni etmesin. Eğer o iyi bir kimse ise iyilik ve sevaplarını artırması ümit edilir. Eğer kötü bir kimse ise, tevbe edip dönmesi umulur."*[5]

3 Nisa suresi, 29. ayet.
4 Bakara suresi, 195. ayet.
5 Buhârî, Merda ve Tıb 19; Dârimi, Rikak: 45.